

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 1346/2003 van de Commissie van 29 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

★ Verordening (EG) nr. 1347/2003 van de Commissie van 29 juli 2003 tot inleiding van een onderzoek naar de mogelijke ontduiking van de antidumpingmaatregelen die bij Verordening (EG) nr. 1796/1999 van de Raad zijn ingesteld op stalen kabels uit Oekraïne door verzending van deze kabels via Moldavië, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Moldavië, en tot registratie van deze invoer 3

★ Richtlijn 2003/75/EG van de Commissie van 29 juli 2003 tot wijziging van bijlage I bij Richtlijn 98/18/EG van de Raad inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen ⁽¹⁾ 6

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2003/560/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 22 juli 2003 tot intrekking van de bij Verordening (EG) nr. 88/97 verleende vrijstelling aan enkele bedrijven van het tot bepaalde rijwielonderdelen uit de Volksrepubliek China uitgebreide antidumpingrecht (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1961) 10

2003/561/EG:

★ Aanbeveling van de Commissie van 23 juli 2003 betreffende kennisgevingen, termijnen en raadplegingen als bedoeld in artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2647) 13

Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie

★ Besluit 2003/562/GBVB van de Raad van 29 juli 2003 tot de benoeming van het hoofd van de Waarnemersmissie van de Europese Unie (EUMM) en tot intrekking van Besluit 2002/922/GBVB 19

★ Besluit 2003/563/GBVB van de Raad van 29 juli 2003 betreffende de verlenging van de militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië 20

1

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1346/2003 VAN DE COMMISSIE
van 29 juli 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 juli 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	060	56,0
	999	56,0
0707 00 05	052	103,8
	999	103,8
0709 90 70	052	74,2
	999	74,2
0805 50 10	382	53,6
	388	65,3
	524	55,5
	528	54,1
	999	57,1
0806 10 10	052	119,2
	220	167,2
	400	192,1
	600	184,6
	624	137,6
	999	160,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	79,8
	400	91,0
	508	80,3
	512	65,2
	528	69,2
	720	69,1
	800	184,8
	804	93,6
	999	91,6
0808 20 50	052	75,0
	388	109,0
	512	54,2
	528	63,6
	999	75,5
0809 10 00	052	151,6
	064	127,1
	066	109,1
	068	72,1
	999	115,0
0809 20 95	052	309,9
	400	241,0
	404	249,1
	999	266,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	136,7
	064	92,6
	094	123,1
	999	117,5
0809 40 05	064	83,4
	068	81,4
	094	70,3
	999	78,4

(¹) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1347/2003 VAN DE COMMISSIE

van 29 juli 2003

tot inleiding van een onderzoek naar de mogelijke ontduiking van de antidumpingmaatregelen die bij Verordening (EG) nr. 1796/1999 van de Raad zijn ingesteld op stalen kabels uit Oekraïne door verzending van deze kabels via Moldavië, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Moldavië, en tot registratie van deze invoer

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

(5) De GN-codes worden slechts ter informatie vermeld.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

C. THANS GELDENDE MAATREGELEN

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende bescherming tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ („de basisverordening”), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3, en artikel 14, leden 3 en 5,

(6) De maatregelen die thans gelden en die ontdoken zouden worden zijn antidumpingmaatregelen die bij Verordening (EG) nr. 1796/1999 ⁽³⁾ werden ingesteld.

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

D. MOTIVERING

Overwegende hetgeen volgt:

(7) Het verzoek bevat voldoende bewijsmateriaal dat de antidumpingmaatregelen ten aanzien van staalkabel uit Oekraïne door wederverzending via Moldavië worden ontdoken.

A. VERZOEK

(1) De Commissie heeft een verzoek ontvangen, ingediend op grond van artikel 13, lid 3, van de basisverordening, om de mogelijke ontduiking te onderzoeken van de antidumpingmaatregelen ten aanzien van staalkabel uit Oekraïne.

(2) Het verzoek werd op 16 juni 2003 ingediend door het „Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries (EWRIS)” namens producenten die goed zijn voor een groot deel, namelijk meer dan 50 %, van de productie van staalkabel in de Gemeenschap.

(8) Het voorgelegde bewijsmateriaal omvat het volgende:

Uit het verzoek blijkt dat na de instelling van antidumpingmaatregelen ten aanzien van het betrokken product uit Oekraïne er een aanzienlijke wijziging is opgetreden van de handelsstromen vanuit Oekraïne en Moldavië naar de Gemeenschap en dat er voor deze wijziging geen voldoende reden of rechtvaardiging is, andere dan de instelling van het recht. Deze wijziging van de handelsstromen lijkt te worden veroorzaakt door de wederverzending van staalkabel uit Oekraïne via Moldavië.

B. PRODUCT

(3) Het verzoek heeft betrekking op de mogelijke ontduiking van de antidumpingmaatregelen ten aanzien van staalkabel, dat gewoonlijk wordt aangegeven onder de GN-codes ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 en ex 7312 10 99 („het betrokken product”), van oorsprong uit Oekraïne.

(9) Voorts bevat het verzoek voldoende bewijsmateriaal dat afbreuk wordt gedaan aan de werking van de bestaande antidumpingmaatregelen ten aanzien van staalkabel uit Oekraïne, zowel wat hoeveelheden als prijzen betreft. Bij invoer in de Gemeenschap lijken grote hoeveelheden staalkabel uit Moldavië de plaats te hebben ingenomen van staalkabel uit Oekraïne. Bovendien is er voldoende bewijsmateriaal dat de toegenomen invoer uit Moldavië tegen prijzen plaatsvindt die duidelijk lager zijn dan de niet-schadeveroorzakende prijs die werd vastgesteld bij het onderzoek dat tot de thans geldende maatregelen heeft geleid.

(4) Het product waarop het onderzoek betrekking heeft is staalkabel dat vanuit Moldavië in de Gemeenschap wordt ingevoerd en dat gewoonlijk onder dezelfde codes wordt aangegeven als staalkabel uit Oekraïne.

(10) Voorts bevat het verzoek voldoende bewijsmateriaal dat de prijzen waartegen staalkabel vanuit Moldavië in de Gemeenschap wordt ingevoerd lager zijn dan de normale waarde die eerder voor staalkabel uit Oekraïne werd vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 217 van 17.8.1999, blz. 1.

E. PROCEDURE

- (11) Gelet op het voorgaande is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen op grond van artikel 13 van de basisverordening en de invoer te registreren van staalkabel die vanuit Moldavië in de Gemeenschap wordt ingevoerd, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Moldavië, overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening.

a) Vragenlijsten

- (12) Om de informatie te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig heeft, zal de Commissie vragenlijsten toezenden aan de producenten/exporteurs in Oekraïne, aan de haar bekende importeurs in de Gemeenschap, aan de importeurs in de Gemeenschap die medewerking hebben verleend aan het onderzoek dat tot de thans geldende maatregelen heeft geleid en aan de autoriteiten van Oekraïne en Moldavië. Zo nodig zullen ook gegevens worden opgevraagd bij de producenten in de Gemeenschap.
- (13) Belanghebbenden dienen zo spoedig mogelijk, en in ieder geval binnen de in artikel 3, lid 1, vermelde termijn contact op te nemen met de Commissie om te vernemen of zij in het verzoek zijn genoemd zodat zij zo nodig een vragenlijst kunnen aanvragen. Er wordt op gewezen dat de in artikel 3, lid 2, vermelde termijn op alle partijen van toepassing is.
- (14) De autoriteiten van Oekraïne en Moldavië zullen van de opening van het onderzoek in kennis worden gesteld en een kopie van het verzoek ontvangen.

b) Het mondeling en schriftelijk inwinnen van inlichtingen

- (15) Alle belanghebbenden worden hierbij uitgenodigd hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en bewijsmateriaal te verstrekken. Voorts kan de Commissie belanghebbenden horen mits zij dit schriftelijk aanvragen en aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

c) Vrijstelling van registratie of van de maatregelen

- (16) Volgens artikel 13, lid 4, van de basisverordening kan de invoer van het onderzochte product van registratie of van de maatregelen worden vrijgesteld, indien deze invoer niet met ontduiking van de antidumpingrechten plaatsvindt.
- (17) De mogelijke ontduiking van de antidumpingmaatregelen vindt plaats buiten de Gemeenschap. Artikel 13 van de basisverordening is erop gericht ontduiking van de antidumpingmaatregelen tegen te gaan zonder dat dit nadelige gevolgen heeft voor bedrijven die kunnen aantonen dat zij zich niet aan ontduiking schuldig maken, maar bevat geen specifieke bepalingen voor de behandeling van exporteurs die kunnen aantonen dat zij

zich niet aan ontduiking schuldig maken. Daarom moet de betrokken exporteurs de mogelijkheid worden geboden vrijstelling van registratie van de invoer van hun product of vrijstelling van maatregelen ten aanzien van de invoer van hun product aan te vragen. Exporteurs die vrijstelling wensen te verkrijgen, moeten dit aanvragen en binnen de gestelde termijn eventueel een vragenlijst beantwoorden, zodat kan worden vastgesteld dat zij de antidumpingrechten niet ontduiken in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. Importeurs kunnen ontheffing van registratie of van de maatregelen verkrijgen indien de door hen in te voeren producten zijn uitgevoerd door exporteurs waaraan een dergelijke vrijstelling is verleend, overeenkomstig artikel 13, lid 4.

F. REGISTRATIE

- (18) In artikel 14, lid 5, van de basisverordening is bepaald dat de invoer van de producten waarop het onderzoek betrekking heeft, dient te worden geregistreerd, zodat, indien blijkt dat de antidumpingrechten zijn ontdoken, met terugwerkende kracht passende antidumpingrechten kunnen worden geheven vanaf de datum van registratie.

G. TERMIJNEN

- (19) In het belang van een behoorlijk bestuur dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen de belanghebbenden:
- zich bij de Commissie kunnen aanmelden, hun standpunt schriftelijk kunnen uiteenzetten en het antwoord op de vragenlijst kunnen toezenden en alle andere gegevens die zij voor het onderzoek nuttig achten,
 - kunnen vragen door de Commissie te worden gehoord.
- (20) Er wordt op gewezen dat de meeste in de basisverordening genoemde procedurerechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkene zich binnen de bij artikel 3 vastgestelde termijn kenbaar maakt.

H. MEDEWERKING

- (21) Indien een belanghebbende binnen de bij deze verordening vastgestelde termijnen geen toegang geeft tot de nodige informatie of deze anderszins niet verstrekt, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, op grond van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin. Indien blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, zal de Commissie deze buiten beschouwing laten en gebruik maken van de beschikbare gegevens. Toepassing van artikel 18 kan tot bevindingen leiden die voor de belanghebbende minder gunstig zijn dan wanneer hij wel medewerking had verleend,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van artikel 13, lid 3, van de Verordening (EG) nr. 384/96 wordt een onderzoek geopend teneinde vast te stellen of bij invoer van staalkabel vanuit Moldavië, al dan niet van oorsprong uit Moldavië, ingedeeld onder de GN-codes ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 en ex 7312 10 99, de antidumpingrechten worden ontdoken die zijn ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1796/1999 van de Raad.

Artikel 2

Op grond van artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 5, van Verordening (EG) nr. 384/96 wordt de douaneautoriteiten de instructie gegeven de nodige maatregelen te nemen om de invoer van het in artikel 1 omschreven product te registreren.

Deze registratie zal negen maanden duren vanaf de inwerking-treding van deze verordening.

De Commissie kan de douaneautoriteiten bij verordening opdracht geven de registratie van de invoer in de Gemeenschap te beëindigen van staalkabel die is uitgevoerd door exporteurs die om vrijstelling van registratie hebben verzocht en waarvan is gebleken dat zij de antidumpingrechten niet ontduiken.

Artikel 3

1. Vragenlijsten dienen bij de Commissie te worden aangevraagd binnen 15 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. Tenzij anders bepaald dienen belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, binnen 40 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie* contact op te nemen met de Commissie, hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en het antwoord op de vragenlijst en eventuele andere gegevens toe te zenden.

3. Verzoeken om door de Commissie te worden gehoord dienen eveneens binnen 40 dagen te worden ingediend.

4. Informatie betreffende deze kwestie, verzoeken om te worden gehoord, aanvragen voor vragenlijsten en verzoeken om de afgifte van certificaten waarin wordt verklaard dat geen ontduiking van rechten plaatsvindt, dienen schriftelijk (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) met opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon- en faxnummer te worden gezonden naar het volgende adres:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Trade
Directoraat B
Kamer J-79, 5/16
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 juli 2003.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

RICHTLIJN 2003/75/EG VAN DE COMMISSIE**van 29 juli 2003****tot wijziging van bijlage I bij Richtlijn 98/18/EG van de Raad inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 98/18/EG van de Raad van 17 maart 1998 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen ⁽¹⁾, en met name op artikel 8, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 98/18/EG is van toepassing op nieuwe en bestaande schepen op binnenlandse reizen overeenkomstig de voorschriften van bijlage I.
- (2) Volgens hoofdstuk III, punt 5-1, van bijlage I bij Richtlijn 98/18/EG moeten reddingsvlotten, snelle hulpverleningsboten, hulpverleningsmiddelen en reddingsvesten op bestaande ro-ro-schepen uiterlijk op de datum van het eerste periodieke onderzoek na 1 juli 2000 aan de gewijzigde voorschriften voldoen.
- (3) Richtlijn 2002/25/EG van de Commissie van 5 maart 2002 tot wijziging van Richtlijn 98/18/EG van de Raad inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen ⁽²⁾ vereist verdere wijziging van genoemde uitrusting per 1 januari 2003.
- (4) Het desbetreffende Solas-voorschrift staat toe dat de wijzigingen op bestaande schepen tegelijk met grote reparaties, verbouwingen of vervanging van reddingsmiddelen plaatsvinden.
- (5) Derhalve moet Richtlijn 98/18/EG worden gewijzigd en moet een redelijke termijn worden vastgesteld voor de toepassing van deze nieuwe voorschriften op bestaande ro-ro-schepen.
- (6) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ opgerichte Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Hoofdstuk III, punt 5-1, van bijlage I bij Richtlijn 98/18/EG wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn daaraan te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

In die bepalingen wordt naar deze richtlijn verwezen of er wordt naar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 3*Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.*Artikel 4*

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 29 juli 2003.

Voor de Commissie

Loyola DE PALACIO

Vice-voorzitter⁽¹⁾ PB L 144 van 15.5.1998, blz. 1.⁽²⁾ PB L 98 van 15.4.2002, blz. 1.⁽³⁾ PB L 324 van 29.11.2002, blz. 1.

BIJLAGE

5-1 Eisen met betrekking tot ro-ro-passagiersschepen (26)

VÓÓR 1 JANUARI 2003 GEBOUWDE RO-RO-SCHEPEN VAN DE KLASSEN B, C en D

- .1 Vóór 1 januari 2003 gebouwde ro-ro-passagiersschepen moeten uiterlijk op de datum van het eerste periodieke onderzoek na 1 januari 2006 voldoen aan de eisen van de punten .6.2, .6.3, .6.4, .7, .8 en .9.

Vóór die datum zijn de punten .2, .3, .4 en .5 van toepassing op vóór 1 januari 2003 gebouwde ro-ro-schepen.

Onverminderd het bovenstaande, wanneer reddingsmiddelen of -voorzieningen op deze schepen worden vervangen of wanneer deze schepen ingrijpende reparaties, verbouwingen of veranderingen ondergaan, die gepaard gaan met vervanging of aanvulling van de reeds aanwezige reddingsmiddelen of -voorzieningen, moeten deze reddingsmiddelen of -voorzieningen voldoen aan de desbetreffende eisen van de punten .6, .7, .8 en .9.

.2 *Reddingsvloten*

- .1 De reddingsvloten van ro-ro-passagiersschepen moeten bediend worden door systemen voor evacuatie op zee die voldoen aan Solas-voorschrift III/48.5, zoals van kracht op 17 maart 1998, of tewaterlatingsmiddelen die voldoen aan Solas-voorschrift III/48.6, zoals van kracht op 17 maart 1998, en gelijk verdeeld zijn over de bak- en stuurboordzijde van het schip.

De communicatie tussen de inschepingsplaats en het platform moet gewaarborgd zijn.

- .2 Alle reddingsvloten aan boord van ro-ro-passagiersschepen moeten voorzien zijn van een voorziening voor vrij opdrijven die voldoet aan de eisen van Solas-voorschrift III/23, zoals van kracht op 17 maart 1998.

- .3 Alle reddingsvloten aan boord van ro-ro-passagiersschepen moeten van een type zijn dat voorzien is van een inklimsteun die voldoet aan de eisen van Solas-voorschrift III/39.4.1 of Solas-voorschrift III/40.4.1, zoals van kracht op 17 maart 1998, naar gelang van toepassing.

- .4 Alle reddingsvloten aan boord van ro-ro-passagiersschepen moeten ofwel zelfrichtend zijn ofwel omkeerbare overdekte reddingsvloten, die stabiel zijn bij zeegang en veilig gebruikt kunnen worden ongeacht welke kant bovendrijft. Open omkeerbare reddingsvloten mogen worden toegestaan, indien de administratie van de vlaggenstaat dat, gezien de beschutte aard van de reis, de gunstige klimatologische omstandigheden in het gebied en de periode waarin wordt gevaren, gepast acht en op voorwaarde dat deze reddingsvloten geheel voldoen aan de eisen van bijlage 10 van de High Speed Craft Code.

Een andere mogelijkheid is dat het schip, naast het normale aantal reddingsvloten, zelfrichtende reddingsvloten of omkeerbare overdekte reddingsvloten aan boord moet hebben, waarvan de totale capaciteit voldoende moet zijn om plaats te bieden aan 50 % van de personen voor wie geen plaats is in de reddingsboten. De extracapaciteit van de reddingsvloten wordt bepaald op basis van het verschil tussen het totale aantal personen aan boord en het aantal personen voor wie plaats is in de reddingsboten. Ieder reddingsvlot moet worden goedgekeurd door de administratie van de vlaggenstaat, gelet op de door de IMO aangenomen aanbevelingen in MSC/Circ.809.

.3 *Snelle hulpverleningsboten*

- .1 Ten minste één van de hulpverleningsboten aan boord van een ro-ro-passagiersschip moet een snelle hulpverleningsboot zijn die door de administratie van de vlaggenstaat is goedgekeurd, gelet op de door de IMO aangenomen aanbevelingen in MSC/Circ.809.

- .2 Iedere snelle hulpverleningsboot moet worden bediend door een geschikt tewaterlatingsmiddel dat is goedgekeurd door de administratie van de vlaggenstaat. Bij de goedkeuring van deze middelen moet de administratie van de vlaggenstaat er rekening mee houden dat de snelle hulpverleningsboot ook onder zeer ongunstige weersomstandigheden te water gelaten en teruggezet moet kunnen worden, terwijl zij zich ook moet richten naar de door de IMO aangenomen aanbevelingen.

- .3 Er moeten voor iedere snelle hulpverleningsboot ten minste twee bemanningen worden opgeleid en regelmatig geoefend, gelet op hoofdstuk A-VI/2, tabel A-VI/2-2, van de „Specification of the minimum standard of competence in fast rescue boats” van de Seafarers Training, Certification and Watchkeeping (STCW) Code en de door IMO-resolutie A.771 (18), zoals gewijzigd, aangenomen aanbevelingen. De opleiding en de oefeningen moeten alle aspecten omvatten van hulpverlening, het omgaan en manoeuvreren met en besturen van deze vaartuigen in uiteenlopende omstandigheden, alsmede het oprichten na omslaan.

.4 Indien de inrichting of grootte van een bestaand ro-ro-passagiersschip zodanig is dat plaatsing van een snelle hulpverleningsboot, zoals vereist volgens punt .3.1, niet mogelijk is, mag de snelle hulpverleningsboot worden opgesteld op de plaats van een bestaande reddingsboot die aanvaard wordt als hulpverleningsboot of boot voor noodgevallen, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- .1 de geplaatste snelle hulpverleningsboot wordt bediend door een tewaterlatingsmiddel dat voldoet aan de bepalingen van punt .3.2;
- .2 de door bovengenoemde vervanging van het groepsreddingsmiddel verloren gegane capaciteit wordt gecompenseerd door plaatsing van reddingsvloten die ten minste evenveel personen kunnen bevatten als de vervangen reddingsboot, en
- .3 de reddingsvloten worden bediend door de bestaande tewaterlatingsmiddelen of de systemen voor evacuatie op zee.

.4 *Hulpverleningsmiddelen*

- .1 Ieder ro-ro-passagiersschip moet zijn uitgerust met doeltreffende middelen waarmee overlevenden snel uit het water kunnen worden gehaald en vanuit hulpverleningsboten of groepsreddingsmiddelen aan boord van het schip worden genomen.
- .2 De middelen om overlevenden aan boord van het schip te brengen, mogen deel uitmaken van een evacuatie- of hulpverleningssysteem.

Deze middelen moeten worden goedgekeurd door de administratie van de vlaggenstaat, gelet op de door de IMO aangenomen aanbevelingen in MSC/Circ.810.

- .3 Indien een evacuatieglijbaan moet dienen als middel om overlevenden op het dek van het schip over te brengen, moet de glijbaan voorzien zijn van grijplijnen of ladders als hulpmiddelen bij het naar boven klimmen.

.5 *Reddingsvesten*

- .1 Onverminderd de eisen van de Solas-voorschriften III/7.2 en III/22.2 moet er een voldoende aantal reddingsvesten worden bewaard in de nabijheid van de verzamelplaatsen, zodat er geen passagiers naar hun hutten moeten teruggaan om hun reddingsvesten op te halen.
- .2 Op ro-ro-passagiersschepen moet elk reddingsvest voorzien zijn van een licht dat voldoet aan de eisen van Solas-voorschrift III/32.2, zoals van kracht op 17 maart 1998.

NA 1 JANUARI 2003 GEBOUWDE RO-RO-SCHEPEN VAN DE KLASSEN B, C EN D

.6 *Reddingsvloten*

- .1 De reddingsvloten van ro-ro-passagiersschepen moeten bediend worden door systemen voor evacuatie op zee die voldoen aan hoofdstuk 6.2 van de LSA-code, of tewaterlatingsmiddelen die voldoen aan paragraaf 6.1.5 van de LSA-code, en gelijk verdeeld zijn over de bak- en stuurboordzijde van het schip.

De communicatie tussen de inschepingsplaats en het platform moet gewaarborgd zijn.

- .2 Alle reddingsvloten aan boord van ro-ro-passagiersschepen moeten voorzien zijn van een voorziening voor vrij opdrijven die voldoet aan de eisen van Solas-voorschrift III/13.4.
- .3 Alle reddingsvloten aan boord van ro-ro-passagiersschepen moeten van een type zijn dat voorzien is van een inklimsteun die voldoet aan de eisen van paragraaf 4.2.4.1 of 4.3.4.1 van de LSA-code, naar gelang van de toepassing.
- .4 Alle reddingsvloten aan boord van ro-ro-passagiersschepen moeten ofwel zelfrichtend zijn ofwel omkeerbare overdekte reddingsvloten, die stabiel zijn bij zeegang en veilig gebruikt kunnen worden ongeacht welke kant bovendrijft. Open omkeerbare reddingsvloten mogen worden toegestaan, indien de administratie van de vlaggenstaat dat gezien de beschutte aard van de reis, de gunstige klimatologische omstandigheden in het gebied en de periode waarin wordt gevaren, gepast acht en op voorwaarde dat deze reddingsvloten geheel voldoen aan de eisen van bijlage 10 van de High Speed Craft Code.

Een andere mogelijkheid is dat het schip, naast het normale aantal reddingsvlotten, zelfrichtende reddingsvlotten of omkeerbare overdekte reddingsvlotten aan boord moet hebben, waarvan de totale capaciteit voldoende moet zijn om plaats te bieden aan 50 % van de personen voor wie geen plaats is in de reddingsboten. De extracapaciteit van de reddingsvlotten wordt bepaald op basis van het verschil tussen het totale aantal personen aan boord en het aantal personen voor wie plaats is in de reddingsboten. Ieder reddingsvlot moet worden goedgekeurd door de administratie van de vlaggenstaat, gelet op de door de IMO aangenomen aanbevelingen in MSC/Circ.809.

.7 Snelle hulpverleningsboten

- .1 Ten minste één van de hulpverleningsboten aan boord van een ro-ro-passagiersschip moet een snelle hulpverleningsboot zijn die door de administratie van de vlaggenstaat is goedgekeurd, gelet op de door de IMO aangenomen aanbevelingen in MSC/Circ.809.
- .2 Iedere snelle hulpverleningsboot moet worden bediend door een geschikt tewaterlatingsmiddel dat is goedgekeurd door de administratie van de vlaggenstaat. Bij de goedkeuring van deze middelen moet de administratie van de vlaggenstaat er rekening mee houden dat de snelle hulpverleningsboot ook onder zeer ongunstige weersomstandigheden te water gelaten en teruggezet moet kunnen worden, terwijl zij zich ook moet richten naar de door de IMO aangenomen aanbevelingen.
- .3 Er moeten voor iedere snelle hulpverleningsboot ten minste twee bemanningen worden opgeleid en regelmatig geoefend, gelet op hoofdstuk A-VI/2, tabel A-VI/2-2, van de „Specification of the minimum standard of competence in fast rescue boats” van de Seafarers Training, Certification and Watchkeeping (STCW) Code en de door IMO-resolutie A.771 (18), zoals gewijzigd, aangenomen aanbevelingen. De opleiding en de oefeningen moeten alle aspecten omvatten van hulpverlening, het omgaan en manoeuvreren met en besturen van deze vaartuigen in uiteenlopende omstandigheden, alsmede het oprichten na omslaan.
- .4 Indien de inrichting of grootte van een bestaand ro-ro-passagiersschip zodanig is dat plaatsing van een snelle hulpverleningsboot, zoals vereist volgens punt .3.1, niet mogelijk is, mag de snelle hulpverleningsboot worden opgesteld op de plaats van een bestaande reddingsboot die aanvaard wordt als hulpverleningsboot of boot voor noodgevallen, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - .1 de geplaatste snelle hulpverleningsboot wordt bediend door een tewaterlatingsmiddel dat voldoet aan de bepalingen van punt .3.2;
 - .2 de door bovengenoemde vervanging van het groepsreddingsmiddel verloren gegane capaciteit wordt gecompenseerd door plaatsing van reddingsvlotten die ten minste evenveel personen kunnen bevatten als de vervangen reddingsboot, en
 - .3 de reddingsvlotten worden bediend door de bestaande tewaterlatingsmiddelen of de systemen voor evacuatie op zee.

.8 Hulpverleningsmiddelen

- .1 Ieder ro-ro-passagiersschip moet zijn uitgerust met doeltreffende middelen waarmee overlevenden snel uit het water kunnen worden gehaald en vanuit hulpverleningsboten of groepsreddingsmiddelen aan boord van het schip worden genomen.
- .2 De middelen om overlevenden aan boord van het schip te brengen, mogen deel uitmaken van een evacuatie- of hulpverleningssysteem.

Deze middelen moeten worden goedgekeurd door de administratie van de vlaggenstaat, gelet op de door de IMO aangenomen aanbevelingen in MSC/Circ.810.
- .3 Indien een evacuatieglijbaan moet dienen als middel om overlevenden op het dek van het schip over te brengen, moet de glijbaan voorzien zijn van grijplijnen of ladders als hulpmiddelen bij het naar boven klimmen.

.9 Reddingsvesten

- .1 Onverminderd de eisen van de Solas-voorschriften III/7.2 en III/22.2 moet er een voldoende aantal reddingsvesten worden bewaard in de nabijheid van de verzamelplaatsen, zodat er geen passagiers naar hun hutten moeten teruggaan om hun reddingsvesten op te halen.
 - .2 Op ro-ro-passagiersschepen moet elk reddingsvest voorzien zijn van een licht dat voldoet aan de eisen van paragraaf 2.2.3 van de LSA-code.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 juli 2003

tot intrekking van de bij Verordening (EG) nr. 88/97 verleende vrijstelling aan enkele bedrijven van het tot bepaalde rijwielonderdelen uit de Volksrepubliek China uitgebreide antidumpingrecht

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1961)

(2003/560/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Overwegende hetgeen volgt:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 71/97 van de Raad van 10 januari 1997 tot uitbreiding van het definitieve anti-dumpingrecht, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 2474/93 voor rijwielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China op de invoer van bepaalde onderdelen van rijwielen uit de Volksrepubliek China en tot heffing van het uitgebreide recht op dergelijke uit hoofde van Verordening (EG) nr. 703/96 van de Commissie geregistreerde invoer ⁽³⁾, gehandhaafd bij Verordening (EG) nr. 1524/2000 van de Commissie ⁽⁴⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 88/97 van de Commissie van 20 januari 1997 tot goedkeuring van de vrijstelling van de invoer van bepaalde delen van rijwielen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, van de uitbreiding bij Verordening (EG) nr. 71/97 van de Raad van het bij Verordening (EEG) nr. 2474/93 van de Raad ingestelde antidumpingrecht ⁽⁵⁾ dat bij Verordening (EG) nr. 1524/2000 werd gehandhaafd,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

- (1) Na de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 88/97, waarbij een aantal rijwielassembledrijven werd vrijgesteld van het uitgebreide antidumpingrecht op bepaalde rijwielonderdelen uit de Volksrepubliek China dat was ingesteld bij Verordening (EG) nr. 71/97 (hierna „het uitgebreide antidumpingrecht” genoemd) heeft de Commissie verschillende beschikkingen in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽⁶⁾ gepubliceerd waarbij ook andere bedrijven van het uitgebreide antidumpingrecht werden vrijgesteld op grond van artikel 7 van Verordening (EG) nr. 88/97.
- (2) De Commissie heeft uit meerdere bronnen vernomen dat een aantal vrijgestelde bedrijven niet meer bestaat of geen rijwielen meer assembleert.
- (3) De Commissie heeft de betrokken bedrijven schriftelijk medegedeeld dat zij voornemens was de vrijstelling in te trekken en hen in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. De Commissie heeft van de meeste bedrijven vernomen dat zij inderdaad waren opgehouden met de productie of assemblage van rijwielen. Van de andere bedrijven heeft de Commissie binnen de gestelde termijn geen opmerkingen ontvangen.
- (4) Overeenkomstig de beginselen van een behoorlijk bestuur dient de vrijstelling voor de in artikel 1 genoemde bedrijven te worden ingetrokken,

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 16 van 18.1.1997, blz. 55.

⁽⁴⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 39.

⁽⁵⁾ PB L 17 van 21.1.1997, blz. 17.

⁽⁶⁾ PB L 193 van 22.7.1997, blz. 32, PB L 31 van 6.2.1998, blz. 25, PB L 164 van 9.6.1998, blz. 49, PB L 320 van 28.11.1998, blz. 60, PB L 41 van 10.2.2001, blz. 30, PB L 47 van 19.2.2002, blz. 43, PB L 195 van 24.7.2002, blz. 81.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De vrijstelling van het definitieve antidumpingrecht dat was ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 2474/93, en gehandhaafd bij Verordening (EG) nr. 1524/2000, op rijwielen uit de Volksrepubliek China en dat bij Verordening (EG) nr. 71/97 was uitgebreid tot bepaalde rijwielonderdelen uit de Volksrepubliek China, wordt ingetrokken voor de hieronder genoemde bedrijven vanaf de dag die volgt op de bekendmaking van deze beschikking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Bedrijven waarvoor de vrijstelling wordt ingetrokken

Naam	Adres	Land	Aanvullende Taric-code
Aurelia Dino SpA	Via Cuneo 11 I-12011 Borgo San Dalmazzo (CN)	Italië	A202
Baronia-Fahrrad GmbH	D-32369 Rahden	Duitsland	8078
Brennabor Fahrräder Bernard Fischer GmbH	D-32105 Bad Salzuflen	Duitsland	8062
Cicli Casadei snc	I-S. Giuseppe di Comacchio (FE)	Italië	8074
Cycles Eddie Kœpler/Eddie Kœpler International SARL	ZI n° 2 de Rouvignies — Rue Louis Dacquin — Batterie 900 F-59309 Valenciennes Cedex	Frankrijk	A177
Dangre Cycles	F-59583 Marly	Frankrijk	8963
Dawes Cycle	Birmingham B11 2DG	Verenigd Koninkrijk	8963
Fonlupt SA	F-71600 Paray-le-Monial	Frankrijk	8332
Girardengo SRL	I-15065 Frugarolo (AL)	Italië	8070
José Ferreira & Almeida, Lda	P-3770 Oliveira do Barro	Portugal	8037
Kynast AG	D-49692 Quakenbrück	Duitsland	8963
Lombardo Gaspare	I-91012 Buseto Palizzolo (TP)	Italië	8071
Magna Technology	Warrington WA5 UL	Verenigd Koninkrijk	8525
MGI (nv Marcel Geurts Industry)	B-3630 Maasmechelen	België	8078
Portosa Srl	I-35030 Rubano (PD)	Italië	8090
PRO-FIT Sportartikel	D-74076 Heilbronn	Duitsland	8963
Reparto Corse Bianchi SRL	I-24047 Treviglio (BG)	Italië	8079
Sprint SpA	I-75045 Castegnato (BS)	Italië	8072
Vicini Mario e Figli SNC	I-47023 Cesena (Forlì)	Italië	8072

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten en de hieronder genoemde bedrijven.

Aurelia Dino SpA, Via Cuneo 11, I-12011 Borgo San Dalmazzo (CN)

Baronia-Fahrrad GmbH, Weher Str. 81-83, D-32369 Rahden

Brennabor Fahrräder Bernard Fischer GmbH, Schnatweg 3, D-32105 Bad Salzuflen

Cicli Casadei snc, Via dei Mestieri, I-44020 San Giuseppe di Comacchio

Cycles Eddie Kœpler, ZI No. 2 de Rouvignies — Rue Louis Dacquin — Batterie 900, F-59309 Valenciennes Cedex

Dangre Cycles, Rue Paul Vaillant Couturier 23, F-59583 Marly

Dawes Cycles, Wharfdale Road, Tyseley, Birmingham B11 2DG, Verenigd Koninkrijk
Fonlupt SA, Rue Joseph Mouterde, F-71600 Paray-Le-Monial
Girardengo SRL, Via N. Sauro 5, I-15065 Frugarolo
José Ferreira & Almeida, Lda, Estrada Nacional 235, P-3770 Oliveira do Barro
Kynast AG, Artlandstr. 55, D-49692 Quakenbrück
Lombardo Gaspare, Via Roma, 233, I-91012 Buseto Palizzolo
Magna Technology, Unit 5 Riverside Trading Estate, Fiddlers Ferry, WA5 2UL, Warrington, Verenigd Koninkrijk
MGI (nv Marcel Geurts Industry), Oude Bunders 2030, B-3630 Maasmechelen
Portosa Srl, Via Industria 6, I-35030 Rubano
PRO-FIT Sportartikel, Weinsberger Str. 81, D-74076 Heilbronn
Reperto Corse Bianchi SRL, Via delle Battaglie 5, I-24047 Treviglio
Sprint SpA, Via Padana Superiore 91/93 — SS11, I-75045 Castegnato
Vicini Mario e Figli SNC, Via dell'Artigianato 284, I-47023 Cesena.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2003.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 23 juli 2003

betreffende kennisgevingen, termijnen en raadplegingen als bedoeld in artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten

*(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2647)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/561/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) ⁽¹⁾, en met name op artikel 19, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens het nieuwe regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten dienen nationale reguleringsinstanties bij te dragen tot de ontwikkeling van de interne markt door onder meer op transparante wijze met elkaar en met de Commissie samen te werken om te zorgen voor de ontwikkeling van een consistente reguleringspraktijk en de consistente toepassing van de richtlijnen die het nieuwe regelgevingskader vormen.
- (2) Om te verzekeren dat besluiten op nationaal niveau niet ongunstig uitwerken op de interne markt of op de met het nieuwe regelgevingskader nagestreefde doelstellingen, dienen de nationale reguleringsinstanties de in artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) bedoelde ontwerp-besluiten ter kennis te brengen van de Commissie en van andere nationale reguleringsinstanties.
- (3) Als aanvullend vereiste geldt dat nationale reguleringsinstanties van de Commissie toestemming moeten verkrijgen voor de verplichtingen als bedoeld in artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) ⁽²⁾, hetgeen een afzonderlijke procedure is.
- (4) De Commissie zal nationale reguleringsinstanties, indien zij zulks verzoeken, de gelegenheid bieden elke ontwerp-maatregel te bespreken vóór de formele kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en artikel 8, lid 3, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn). Wanneer overeenkomstig artikel 7, lid 4, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) de Commissie de nationale reguleringsinstantie heeft meegedeeld dat zij van oordeel is dat de ontwerp-maatregel een belemmering voor de interne markt opwerpt of indien zij ernstige twijfel heeft omtrent de

verenigbaarheid van de ontwerp-maatregel met het Gemeenschapsrecht, krijgt de betrokken nationale reguleringsinstantie tijdig de gelegenheid haar standpunt kenbaar te maken ten aanzien van de door de Commissie ter sprake gebrachte punten.

- (5) Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) stelt bepaalde tijds-limieten vast voor de behandeling van kennisgevingen onder artikel 7.
- (6) Om de doeltreffendheid van het in artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) beschreven samenwerkings-en raadplegingsmechanisme te faciliteren en te garanderen, en in het belang van de rechtszekerheid, zijn heldere regels noodzakelijk zowel voor de kennisgevings-procedure en het onderzoek door de Commissie van een kennisgeving als voor het vaststellen van voormelde juridische termijnen.
- (7) Voorts zou het dienstig zijn de procedurele regelingen in het kader van artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) te verduidelijken.
- (8) Teneinde het onderzoek van een ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel te vereenvoudigen en te bespoedigen, is het wenselijk dat nationale reguleringsinstanties gebruikmaken van kennisgevingen in gestandaardiseerde vorm („beknopt kennisgevingsformulier”).
- (9) De bij Beschikking 2002/627/EG van de Commissie ⁽³⁾ opgerichte Europese Groep van reguleringsinstanties heeft de behoefte aan dergelijke regelingen erkend.
- (10) Teneinde te voldoen aan de doelstellingen uit artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), en met name aan de noodzaak om de ontwikkeling van een consistente reguleringspraktijk en de consistente toepassing van die richtlijn te waarborgen, is het essentieel dat het in artikel 7 van genoemde richtlijn beschreven kennisgevingsmechanisme volledig wordt nageleefd, en zulks op een zo doeltreffende mogelijke wijze.
- (11) Het Comité voor communicatie heeft zijn advies uitgebracht overeenkomstig artikel 22, lid 2, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn),

⁽¹⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33.

⁽²⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 200 van 30.7.2002, blz. 38.

BEVEELT AAN:

1. Termen omschreven in Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en in de specifieke richtlijnen hebben in deze aanbeveling dezelfde betekenis. Voorts wordt verstaan onder:
 - „aanbeveling betreffende relevante markten”: de aanbeveling van de Commissie betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische-communicatiesector die overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen ⁽¹⁾;
 - „kennisgeving”: het door een nationale reguleringsinstantie ter kennis van de Commissie brengen van een ontwerp-maatregel overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) of een verzoek overeenkomstig artikel 8, lid 3, tweede alinea van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn), vergezeld van het beknopte kennisgevingsformulier als vastgelegd in de onderhavige aanbeveling (bijlage I).
2. Kennisgevingen moeten plaatsvinden, waar mogelijk, via e-mail met een verzoek om ontvangstbevestiging.

Bij e-mail gezonden documenten worden verondersteld te zijn ontvangen door de geadresseerde op de dag dat zij zijn verzonden.

Overeenkomstig punt 6 zullen kennisgevingen en bijgevoegde documenten worden geregistreerd in volgorde van ontvangst.
3. Kennisgevingen gaan in op de datum dat zij door de Commissie worden geregistreerd („datum van registratie”). De datum van registratie is de datum waarop een volledige kennisgeving door de Commissie is ontvangen.

Op de website van de Commissie en via elektronische middelen zullen de nationale reguleringsinstanties in kennis worden gesteld van de datum van registratie van de kennisgeving, het onderwerp van de kennisgeving en van alle eventuele bijgevoegde documenten.
4. Kennisgevingen moeten in een van de officiële talen van de Gemeenschap zijn gesteld. Het begeleidende beknopte kennisgevingsformulier (bijlage 1) mag in een andere taal gesteld zijn dan die van de ontwerp-maatregel, om de daadwerkelijke raadpleging van alle overige nationale reguleringsinstanties te vergemakkelijken.

Eventuele opmerkingen of een besluit van de Commissie overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) zullen zijn gesteld in de taal van de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel en, waar mogelijk, worden vertaald in de taal die werd gebruikt voor het beknopte kennisgevingsformulier.
5. Ontwerp-maatregelen die nationale reguleringsinstanties ter kennis brengen, moeten vergezeld gaan van de documentatie die de Commissie nodig heeft om haar taken uit te voeren. Ontwerp-maatregelen moeten afdoende met redenen zijn omkleed.

⁽¹⁾ Aanbeveling 2003/311/EG van de Commissie van 11 februari 2003 betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische-communicatiesector die overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen (PB L 114 van 8.5.2003, blz. 45).

6. Kennisgevingen moeten, voorzover van toepassing, elk van de volgende elementen bevatten:
 - a) de relevante product- of dienstenmarkt;
 - b) de relevante geografische markt;
 - c) de belangrijkste op de relevante markt actieve onderneming(en);
 - d) de uitkomsten van de analyse van de relevante markt, inzonderheid de bevindingen ten aanzien van het al dan niet aanwezig zijn van een daadwerkelijke mededinging op die markt, alsmede de redenen daarvoor;
 - e) voorzover toepasselijk, de onderneming(en) die moet(en) worden aangewezen als onderneming(en) die, hetzij individueel of gezamenlijk met anderen, aanzienlijke marktmacht bezit(ten) in de zin van artikel 14 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en de argumenten, bewijsstukken en/of andere relevante feitelijke informatie die dergelijke aanwijzing staven;
 - f) de resultaten van voorafgaande openbare raadpleging die door de nationale reguleringsinstantie is uitgevoerd;
 - g) het eventueel door de nationale mededingingsautoriteit uit te brengen advies;
 - h) elementen waaruit blijkt dat op het tijdstip van de kennisgeving aan de Commissie de nodige maatregelen genomen zijn om nationale reguleringsinstanties in alle overige lidstaten in kennis te stellen van de ontwerp-maatregel;
 - i) in het geval van een kennisgeving van ontwerp-maatregelen die onder het toepassingsbereik van de artikelen 5 of 8 van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) of artikel 16 van Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad (Universele-dienstrichtlijn) ⁽²⁾ vallen, de specifieke reguleringsverplichting(en) die wordt (worden) voorgesteld om het gebrek aan daadwerkelijke mededinging op de betrokken relevante markt aan te pakken of, ingeval gebleken is dat er op een relevante markt sprake is van een daadwerkelijke mededinging en dergelijke verplichtingen in verband daarmee al zijn opgelegd, de maatregelen die worden voorgesteld om die verplichtingen in te trekken.
7. Wanneer een ontwerp-maatregel, met het oog op de marktanalyse, een relevante markt afbakt welke verschilt van die in de aanbeveling betreffende relevante markten, dienen nationale reguleringsinstanties voldoende argumenten te geven wat betreft de criteria die werden gehanteerd voor een dergelijke marktomschrijving.
8. Kennisgevingen die overeenkomstig artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) plaatsvinden, moeten ook afdoende argumenten bevatten ten aanzien van de vraag waarom andere verplichtingen dan bedoeld in de artikelen 9 tot en met 13 van voormelde richtlijn moeten worden opgelegd aan exploitanten met aanmerkelijke marktmacht.
9. Kennisgevingen die onder de toepassing van artikel 8, lid 5, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) vallen, moeten ook afdoende argumenten bevatten ten aanzien van de vraag waarom de voorgenomen maatregelen zijn vereist om internationale verbintenissen na te komen.

⁽²⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 51.

10. Kennisgevingen die de toepasselijke informatie in de zin van punt 6 bevatten, worden geacht volledig te zijn. Wanneer de informatie, met inbegrip van documenten, uit de kennisgeving op een wezenlijk punt onvolledig is, deelt de Commissie dit binnen vijf werkdagen na ontvangst aan de betrokken nationale reguleringsinstantie mee en geeft zij aan in hoeverre zij de kennisgeving als onvolledig beschouwt. De kennisgeving wordt niet geregistreerd zolang de betrokken nationale reguleringsinstantie niet de nodige informatie heeft verschaft. In dergelijke gevallen zal, voor de toepassing van artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), de kennisgeving pas van kracht worden op de datum waarop de Commissie de volledige informatie ontvangt.
11. Onverlet het bepaalde in punt 6 kan de Commissie na de registratie van een kennisgeving overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) verdere informatie of toelichting van de betrokken nationale reguleringsinstantie verlangen. Nationale reguleringsinstanties moeten trachten de gevraagde informatie binnen drie werkdagen mee te delen, voorzover deze gemakkelijk beschikbaar is.
12. Wanneer de Commissie opmerkingen maakt overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), stelt zij de betrokken nationale reguleringsinstantie daarvan langs elektronische weg in kennis en maakt zij deze opmerkingen bekend op haar website.
13. Wanneer een nationale reguleringsinstantie opmerkingen maakt overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), stelt zij de Commissie en de overige nationale reguleringsinstanties daarvan langs elektronische weg in kennis.
14. Wanneer de Commissie bij de toepassing van artikel 7, lid 4, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) oordeelt dat een ontwerp-maatregel een belemmering voor de interne markt opwerpt of indien zij ernstige twijfel heeft omtrent de verenigbaarheid van de ontwerp-maatregel met het Gemeenschapsrecht en met name met de in artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) genoemde doelstellingen; of vervolgens
- a) trekt zij de hierboven vermelde bezwaren in, of
 - b) neemt zij een besluit waarin zij van een nationale reguleringsinstantie verlangt dat deze de ontwerp-maatregel intrekt,
- zal zij de betrokken nationale reguleringsinstantie daarvan via elektronische weg in kennis stellen en een bericht plaatsen op haar website.
15. Ten aanzien van kennisgevingen overeenkomstig artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) neemt de Commissie overeenkomstig artikel 14, lid 2, van genoemde richtlijn in de regel binnen een periode van maximaal drie maanden een besluit dat de nationale reguleringsinstantie toestaat of verhindert de voorgenomen ontwerp-maatregel te nemen. De Commissie kan besluiten deze periode met nog eens twee maanden te verlengen in het licht van de gebleken moeilijkheden.
16. Een nationale reguleringsinstantie kan op elk tijdstip besluiten de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel in te trekken, in welk geval de ter kennis gebrachte maatregel geschrapt wordt uit het register. De Commissie zal een passend bericht in die zin publiceren op haar website.
17. Wanneer een nationale reguleringsinstantie die van de Commissie of andere nationale reguleringsinstanties overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) gemaakte opmerkingen heeft ontvangen, de ontwerp-maatregel goedkeurt, informeert zij, op verzoek van de Commissie, de Commissie en de overige nationale reguleringsinstanties over de wijze waarop zij zoveel mogelijk rekening heeft gehouden met de gemaakte opmerkingen.
18. Op verzoek van een nationale reguleringsinstantie bespreekt de Commissie een ontwerp-maatregel informeel vóór de kennisgeving ervan.
19. Overeenkomstig Verordening (EEG, Euratom) nr. 1182/71 van de Raad⁽¹⁾ zullen alle termijnen waarvan sprake in Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) of in onderhavige aanbeveling als volgt worden berekend:
- a) wanneer een in dagen, weken of maanden omschreven termijn ingaat op het ogenblik waarop een gebeurtenis of handeling plaatsvindt, wordt de dag waarop deze gebeurtenis of handeling plaatsvindt, niet bij de termijn inbegrepen;
 - b) een in weken of maanden omschreven termijn loopt af bij het einde van de laatste dag die — in de laatste week of maand — dezelfde naam of cijferaanwijzing heeft als de dag van de gebeurtenis vanaf welke de termijn ingaat. Indien in de laatste maand van een termijn die is omschreven in maanden, de dag die bepalend is voor het einde van de termijn, ontbreekt, dan loopt deze termijn af bij het einde van de laatste dag van deze maand;
 - c) feestdagen, zondagen en zaterdagdagen zijn bij de termijnen inbegrepen;
 - d) werkdagen zijn alle dagen die geen feestdagen, zondagen of zaterdagdagen zijn.
- Indien de laatste dag van een termijn een feestdag, een zondag of een zaterdag is, dan loopt deze termijn af bij het einde van de daaropvolgende werkdag. De door de Commissie vastgestelde lijst van als feestdagen erkende dagen wordt telkens vóór het begin van het jaar in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.
20. De Commissie zal, samen met de nationale reguleringsinstanties, de noodzaak onderzoeken van een herziening van deze regels, in beginsel echter niet eerder dan 25 juli 2004.
21. Deze aanbeveling is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 juli 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 124 van 8.6.1971, blz. 1.

BIJLAGE

FORMULIER VOOR KENNISGEVING VAN ONTWERP-MAATREGELEN OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7 VAN RICHTLIJN 2002/21/EG (KADERRICHTLIJN)**(„Beknopt kennisgevingsformulier”)****Inleiding**

Dit formulier bevat de beknopte informatie die nationale reguleringsinstanties aan de Commissie moeten verstrekken bij kennisgeving van ontwerp-maatregelen overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn).

De Commissie is voornemens met nationale reguleringsinstanties vraagstukken in verband met de toepassing van artikel 7 te bespreken, inzonderheid tijdens bijeenkomsten voorafgaand aan de kennisgeving. De nationale reguleringsinstanties worden dan ook aangemoedigd de Commissie te raadplegen over enigerlei aspect van dit formulier en met name over welk soort inlichtingen zij verzocht worden te verstrekken of, integendeel, over de mogelijkheid af te zien van de verplichting bepaalde informatie te verstrekken in verband met de marktanalyse die door nationale reguleringsinstanties wordt uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 15 en 16 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn).

Correcte en volledige informatie

Alle door nationale reguleringsinstanties meegedeelde informatie moet correct en volledig zijn en beknopt worden weergegeven op het hierna voorgeschreven formulier. Dit formulier is niet bedoeld ter vervanging van de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel, maar moet de Commissie en de nationale reguleringsinstanties in andere lidstaten in staat stellen na te gaan of de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel, volgens de in het formulier gegeven informatie, inderdaad alle informatie bevat die nodig is opdat de Commissie haar opdracht krachtens artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) uit kan voeren binnen de in dat artikel voorgeschreven termijn.

De in dit formulier gevraagde informatie moet de onderverdeling in delen en punten van het formulier worden aangehouden, met kruisverwijzingen naar de tekst van de ontwerp-maatregel waar bedoelde informatie is te vinden.

Taal

Het formulier moet worden ingevuld in een van de officiële talen van de Europese Gemeenschap; de taal kan verschillen van de taal die wordt gebruikt in de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel. Elk advies of besluit van de Commissie uit hoofde van artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) zal zijn gesteld in de taal van de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel, en waar mogelijk worden vertaald in de taal die werd gebruikt voor het beknopte kennisgevingsformulier.

BEKNOPT KENNISGEVINGSFORMULIER

DEEL 1

Marktdefinitie

Gelieve te vermelden (voorzover van toepassing):

- 1.1. de getroffen relevante product-/dienstenmarkt. Wordt deze markt vermeld in de aanbeveling betreffende relevante markten?
- 1.2. de getroffen relevante geografische markt;

Geef a.u.b. (voorzover van toepassing):

- 1.3. een beknopte samenvatting van het eventueel door de nationale mededingingsautoriteit uit te brengen advies;
- 1.4. een beknopt overzicht van de uitkomsten tot dusver van de openbare raadpleging over de voorgestelde marktomschrijving (bv. hoeveel opmerkingen er zijn ontvangen, welke respondenten instemden met de voorgestelde marktomschrijving, welke respondenten het daarmee juist oneens waren);
- 1.5. wanneer de afgebakende relevante markt verschilt van die vermeld in de aanbeveling betreffende relevante markten, een samenvatting van de belangrijkste redenen die de voorgestelde marktomschrijving rechtvaardigden onder verwijzing naar deel 2 van de richtsnoeren van de Commissie inzake de afbakening van de relevante markt en de beoordeling van aanzienlijke marktmacht⁽¹⁾ en de drie belangrijke criteria vermeld in overwegingen 9 tot en met 16 van de aanbeveling betreffende relevante markten en deel 3.2 van de begeleidende toelichting.

DEEL 2

Aanwijzing van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht

Gelieve te vermelden (voorzover van toepassing):

- 2.1. de naam (namen) van de onderneming(en) die is (zijn) aangewezen als, hetzij individueel of gezamenlijk met anderen, aanzienlijke marktmacht bezittend.

Vermeld in voorkomend geval de naam (namen) van de onderneming(en) die wordt (worden) beschouwd als niet langer aanzienlijke marktmacht bezittend;

- 2.2. de criteria die werden gehanteerd voor het besluit om een onderneming al dan niet aan te wijzen als, hetzij individueel of gezamenlijk met anderen, aanzienlijke marktmacht bezittend;
- 2.3. de namen van de belangrijkste ondernemingen (concurrenten) die op de relevante markt aanwezig/actief zijn;
- 2.4. de marktaandeelen van bovenvermelde ondernemingen en de basis die werd gebruikt voor de berekening ervan (bv. omzet, aantal abonnees).

Gelieve een beknopte samenvatting te geven van:

- 2.5. het eventueel door de nationale mededingingsautoriteit uit te brengen advies;
- 2.6. de uitkomsten tot dusver van de openbare raadpleging over de voorgestelde aanwijzing(en) als onderneming(en) met aanzienlijke marktmacht (bv. het totale aantal ontvangen opmerkingen, hoeveel eens/hoeveel oneens).

DEEL 3

Wettelijke verplichtingen

Gelieve te vermelden (voorzover van toepassing):

- 3.1. de rechtsgrond voor de verplichtingen die zullen worden opgelegd, behouden, gewijzigd of ingetrokken (artikelen 9 tot en met 13 van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn));
- 3.2. de redenen waarom het opleggen, behouden of wijzigen van verplichtingen voor ondernemingen wordt beschouwd als evenredig en gerechtvaardigd in het licht van de doelstellingen uit artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (Kader-richtlijn). Gelieve anders aan te geven in welke punten of delen of op welke pagina's van de ontwerp-maatregel die informatie is te vinden;
- 3.3. indien de voorgestelde oplossingen andere zijn dan die welke zijn vermeld in de artikelen 9 tot en met 13 van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn), gelieve aan te geven welke de „uitzonderlijke omstandigheden” in de zin van artikel 8, lid 3, van genoemde richtlijn zijn die het opleggen van dergelijke oplossingen rechtvaardigen. Gelieve anders aan te geven in welke punten of delen of op welke pagina's van de ontwerp-maatregel die informatie is te vinden.

⁽¹⁾ Richtsnoeren van de Commissie voor de marktanalyse en de beoordeling van aanmerkelijke marktmacht in het bestek van het gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (PB C 165 van 11.7.2002, blz. 2).

DEEL 4

Naleving internationale verbintenissen

Met betrekking tot artikel 8, lid 3, eerste alinea, derde streepje, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) gelieve, voorzover van toepassing, te vermelden:

- 4.1. of de voorgenomen ontwerp-maatregel bedoeld is om voor marktpartijen geldende verbintenissen op te leggen, te wijzigen of op te heffen als bepaald in artikel 8, lid 5, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn);
 - 4.2. de naam (namen) van de betrokken onderneming(en);
 - 4.3. welke de door de Gemeenschap en de lidstaten aangegane internationale verbintenissen zijn die moeten worden nageleefd.
-

(Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

BESLUIT 2003/562/GBVB VAN DE RAAD

van 29 juli 2003

tot de benoeming van het hoofd van de Waarnemersmissie van de Europese Unie (EUMM) en tot intrekking van Besluit 2002/922/GBVB

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Artikel 2

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 23, lid 2,

Besluit 2002/922/GBVB wordt ingetrokken.

Gezien Gemeenschappelijk Optreden 2002/921/GBVB van de Raad van 25 november 2002 tot verlenging van het mandaat van de Waarnemersmissie van de Europese Unie ⁽¹⁾, en met name op artikel 5,

Artikel 3

Overwegende hetgeen volgt:

Dit besluit treedt in werking op 1 september 2003.

(1) Bij Besluit 2002/922/GBVB ⁽²⁾ heeft de Raad het mandaat van de heer Antóin MAC UNFRAIDH als hoofd van de Waarnemersmissie van de Europese Unie (EUMM) verlengd tot en met 31 december 2003.

Het is van toepassing tot en met 31 december 2003.

(2) Op 21 juli 2003 heeft de Raad besloten mevrouw Maryse DAVIET te benoemen tot hoofd van de missie van de EUMM, na het ontslag van de heer Antóin MAC UNFRAIDH.

Artikel 4

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(3) Besluit 2002/922/GBVB moet derhalve worden ingetrokken,

BESLUIT:

Gedaan te Brussel, 29 juli 2003.

Artikel 1

Mevrouw Maryse DAVIET wordt benoemd tot hoofd van de Waarnemersmissie van de Europese Unie (EUMM).

Voor de Raad

De voorzitter

F. FRATTINI

⁽¹⁾ PB L 321 van 26.11.2002, blz. 51.

⁽²⁾ PB L 321 van 26.11.2002, blz. 53.

BESLUIT 2003/563/GBVB VAN DE RAAD**van 29 juli 2003****betreffende de verlenging van de militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 17, lid 2,

Gezien het Gemeenschappelijk Optreden 2003/92/GBVB van de Raad van 27 januari 2003 ⁽¹⁾ inzake de militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Besluit 2003/202/GBVB van de Raad van 18 maart 2003 betreffende het starten van een door de Europese Unie geleide militaire operatie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië ⁽²⁾ wordt gesteld dat de verwachte duur van de EU-operatie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië zes maanden bedraagt, te rekenen vanaf 31 maart 2003.
- (2) In een op 4 juli 2003 gedateerde brief aan de secretaris-generaal/hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid heeft de president van de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, de heer Trajkovski, de Europese Unie verzocht om operatie Concordia te verlengen tot en met 15 december 2003, met handhaving van het bestaande mandaat en juridische kader.
- (3) Op 7 juli 2003 heeft het Comité van contribuanten verklaard van mening te zijn dat de operatie tot en met 15 december 2003 verlengd moet worden.
- (4) Het Politiek en Veiligheidscomité heeft de vorderingen van operatie Concordia geëvalueerd en is, gelet op het advies van het Militair Comité van de Europese Unie van 7 juli 2003, op 11 juli 2003 overeengekomen om aan te bevelen de operatie tot en met 15 december 2003 te verlengen.
- (5) Op 24 juli 2003 heeft het Militair Comité van de Europese Unie aan het Politiek en Veiligheidscomité een militair advies voorgelegd over de instelling van een hoofdkwartier van de troepenmacht voor de duur van de operatie na 30 september 2003.
- (6) Er heeft een briefwisseling met de NAVO plaatsgevonden over de voortzetting van het vrijmaken, monitoren, teruggeven en terugroepen van middelen en vermogens van de NAVO voor een militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, onder de voorwaarden van de specifieke overeenkomst tussen de Europese Unie en de NAVO van 17 maart 2003.
- (7) De lidstaten van Eurofor hebben op 17 juli 2003 voorgesteld dat Eurofor zorgt voor het hoofdkwartier van de troepenmacht voor operatie Concordia met ingang van 1 oktober 2003.
- (8) Op 21 juli 2003 is de Raad overeengekomen om de operatie onder de huidige voorwaarden voor een korte periode te verlengen tot en met 15 december 2003, heeft zijn waardering uitgesproken voor de prestatie van Frankrijk als land dat verantwoordelijk is voor het kader op het niveau van het hoofdkwartier en heeft het aanbod van Eurofor toegejuicht om van Frankrijk de kaderverantwoordelijkheid op het niveau van het hoofdkwartier over te nemen.
- (9) De financiële parameters van operatie Concordia zullen naar verwachting na 1 oktober 2003 niet veranderen. Artikel 7, lid 3, van het financieel reglement dat is gehecht aan het besluit van de Raad van 27 januari 2003 betreffende de instelling van een operationeel financieringsmechanisme met het oog op de financiering van de gemeenschappelijke kosten van een militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, is derhalve voor de resterende duur van operatie Concordia niet relevant.
- (10) De termijn gesteld in artikel 9, lid 2, van dat financieel reglement, kan niet worden gerespecteerd.
- (11) Het Politiek en Veiligheidscomité blijft de situatie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië bezien met het oog op de eventuele aanneming door de Raad van verdere passende besluiten.
- (12) Overeenkomstig artikel 6 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de uitwerking en de uitvoering van besluiten en acties van de Europese Unie die gevolgen hebben op defensiegebied. Denemarken neemt niet deel aan de financiering van de operatie.

BESLUIT:

Artikel 1

De militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië wordt verlengd tot en met 15 december 2003.

Artikel 2

1. Majoor Luís Nelson Ferreira dos Santos wordt benoemd tot commandant van de EU-troepen met ingang van 1 oktober 2003.
2. Eurofor neemt met ingang van 1 oktober 2003 van Frankrijk de verantwoordelijkheid op het niveau van het hoofdkwartier over.

⁽¹⁾ PB L 34 van 11.2.2003, blz. 26.

⁽²⁾ PB L 76 van 22.3.2003, blz. 43.

Artikel 3

1. Artikel 7, lid 3, van het financieel reglement dat is gehecht aan het besluit van de Raad van 27 januari 2003 betreffende de instelling van een operationeel financieringsmechanisme met het oog op de financiering van de gemeenschappelijke kosten van een militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, is niet van toepassing.

2. Niettegenstaande artikel 9, lid 2, van dat financieel reglement, moet de begroting voor het volgende begrotingsjaar ten laatste op 30 september 2003 door het voorzitterschap worden goedgekeurd.

3. De beheerder van het operationeel financieringsmechanisme met het oog op de financiering van de gemeenschappelijke kosten van een militaire operatie van de Europese Unie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië mag bij de bijdragende lidstaten voor een bedrag van ten hoogste 800 000 EUR aan bijdragen afroepen.

Artikel 4

Dit besluit wordt van kracht op de dag waarop het wordt aangenomen.

Artikel 5

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 29 juli 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
F. FRATTINI